

Câini

Animale de companie

Cuprins

Introducere.....	4
I. Istoria câinelui	5
II. Ce este un câine	13
2.1 Hrana (cum și de câte ori îl hrănim, reguli, tipuri de mâncare)	21
2.2 Sănătatea câinelui și cele mai întâlnite boli.....	30
2.3 Vizitele la veterinar (cât de des, de ce).....	39
2.4 Gestăția și nașterea puilor.....	45
III. Alegerea câinelui potrivit	53
3.1 De unde se alege cățelul? (adăposturi)	59
3.2 Rase potrivite și pedigree (prezentarea câtorva rase)	65
3.3 Câinele ca membru al familiei (dresaj, legătura afectivă dintre stăpân și câine, copiii și animalele)	94
3.4 Obligații și drepturi ca proprietar de câine	103
IV. Câinele - prieten de nădejde	107
4.1 „Piața muncii” pentru căței (joburi potrivite pentru câini, ajutor pentru persoanele cu disabilități, cu probleme emotionale).....	110
4.2 Vacanța canină (câinele în călătorie cu stăpânul, ce face câinele când nu e acasă stăpânul)	116
4.3 Câini celebri și recorduri	120
Concluzii	125

Capitolul I.

Istoria câinilor

Înainte să intrăm în detaliile privitoare la tot ceea ce înseamnă să fim stăpânii unui câine, propun să ne facem o idee despre cum au ajuns aceste animale prietenioase să facă parte din viața noastră.

Câinele domestic, *Canis familiaris*, este urmașul unui animal asemănător cu lupul, care a trăit cu câteva milioane de ani în urmă. Conform datelor istorice, câinele a fost unul dintre primele animale domesticite, trăind alături de oameni de peste 15.000 de ani.

Câinele de astăzi nu poate fi asemănat, mai deloc, cu lupul

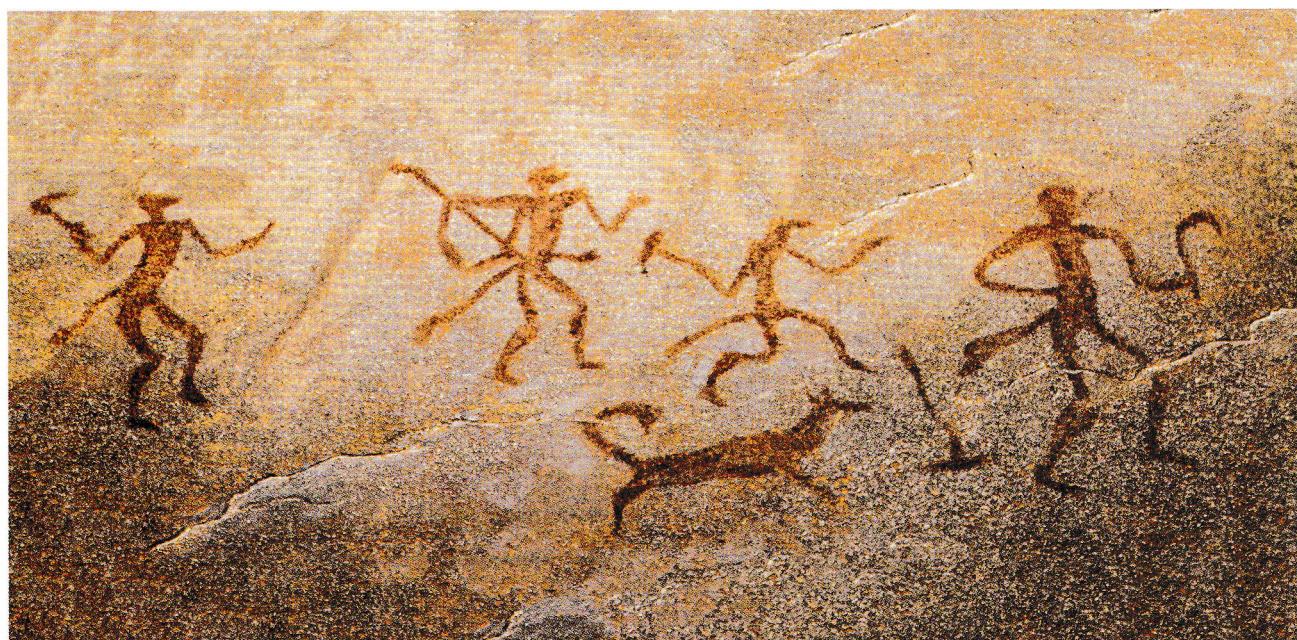
care a fost odată. Există cel puțin 400 de rase recunoscute pe întregul pământ, ele fiind obținute prin selecție artificială pentru a arăta și a se comporta astfel încât oamenii să-i găsească atractivi și folositori.

Câinele este un carnivor, un mâncător de carne cu patru canini masivi care au scopul de a sfâșia carne. Probabil că asemenea carnivore au evoluat cu 54 - 38 de milioane de ani în urmă ca reacție la schimbările de climă și habitat.

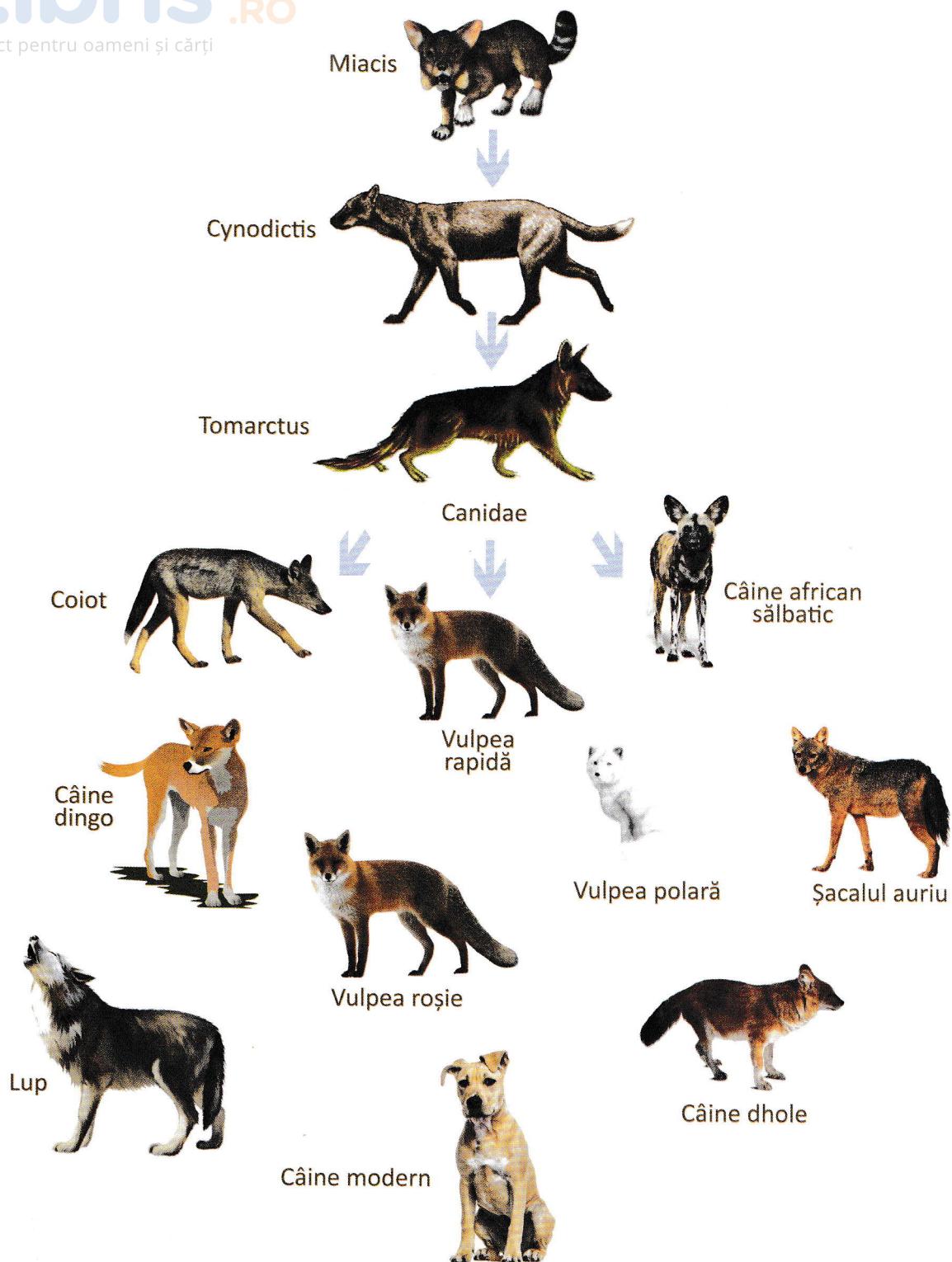
Primul strămoș al câinelui a fost, se pare, un mic animal carnivor, cunoscut sub denumirea de *Miacis*, asemănător dihorului, care trăia în copaci.

Cu 38 – 26 de milioane de ani în urmă, *Miacis* a fost, încet - încet, înlocuit de o varietate de animale cu o alcătuire a urechii interioare asemănătoare câinelui pe care îl cunoaștem azi (*Cynodictis*). 12 milioane de ani mai târziu au evoluat 42 de specii diferite. Dintre acestea, *Tomarctus* avea fălcii alungite, un creier mare și o mare asemănare cu câinele de azi ca formă și anatomie a dinților, el devenind strămoșul câinelui modern.

În ceea ce privește această evoluție, există diferite teorii: s-a susținut că lupul, vulpea și șacalul ar fi strămoși ai câinelui.

Pictura rupestră, care reprezintă o vânătoare antică, alături de câini.

Evoluția rasei canine

Strămoșul câinelui

Câinele domestic, lupul și șacalul aparțin familiei animalelor asemănătoare câinelui, *Canidae*. Legătura apropiată a acestor trei specii și faptul că se pot înmulți în condiții bune a dus la concluzia potrivit căreia câinele de azi este rezultatul împerecherii cu lupul sau șacalul, dar oamenii de știință contestă acest lucru. Conform lor,

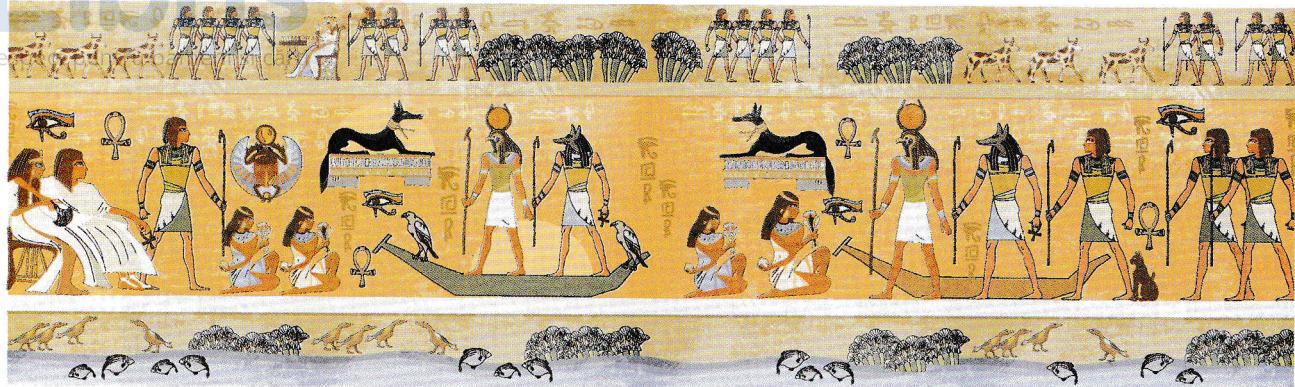
strămoșul câinelui a fost o specie de lup gri, al cărui ADN este asemănător cu cel al câinelui în proporție de 99%. Lupul gri există și

în zilele noastre în India și Orientul Mijlociu.

Asocierea omului cu câinele este foarte veche.

Câine la vânătoare în zilele noastre

Scenă din vremea Egiptului Antic

Picturile murale arată câinii vânând alături de oameni. Deși o pictură dintr-o peșteră din Europa, veche de 50.000 de ani se pare că înfățișează un animal asemănător câinelui care vânează cu oamenii, mulți experti cred că acest animal a fost domesticit abia în ultimii 15.000 de ani.

Primul schelet de câine a fost descoperit în 1979 când s-au găsit oase vechi de 12.000 de ani într-o

zonă din Israel, în brațele unei femei. Specialiștii cred că a fost primul animal domesticit de om, iar oasele găsite în tabere vechi dovedesc existența câinilor alături de oameni.

În zilele noastre, câinii sunt cei mai buni prieteni ai omului, însă imaginea omului și a câinelui nu a fost dintotdeauna la fel de perfectă. În timp ce descoperirile arată că este foarte probabil ca lupul să

fie strămoșul câinelui modern, problema procesului de domesticire este cu totul altceva. Modificarea genelor elastice ale lupului pentru a crea câinele de azi nu a început cu domesticirea unui exemplar adult al unei haite de prădători.

Este, de asemenea, probabil că oamenii au crescut aceste animale încă din faza de pui, ele devenind „domestice”, dar dacă aceste animale se întorc, la maturitate, la stilul

Câine din rasa Brac cu prada

Istoria câinilor

natural de viață, ele vor deveni prădători maturi.

Este posibil, în schimb, că, în timp ce umanitatea își schimba stilul de viață, de la vânătorul nomad la societăți stabile, a avut loc o schimbare a unor lupi care a stopat procesul genetic la o vârstă fragedă, undeva între 4 și 6 luni.

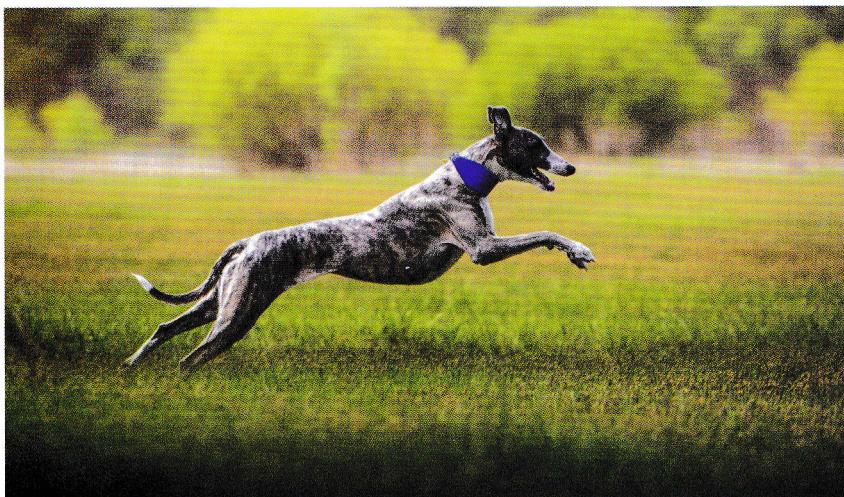
Pe măsură ce oamenii se transformau din vânători în fermieri, acești lupi tineri, care se temeau mai puțin de oameni,

au găsit o sursă de hrană ușor de procurat: resturile provenite de la comunitățile de oameni. În schimb, oamenii au tolerat acțiunile acestor animale mai blânde, luându-le în considerare pe acelea care dădeau naștere celor mai rezistenți pui. În cele din urmă, acești lupi tineri au ajuns să trăiască chiar în interiorul satelor.

Când oamenii au început să cultive ogoarele și să vâneze mai des, domesticind și alte animale,

au descoperit anumite calități ale acestor lupi. Fiind foarte jucăuși, unii dintre ei au rămas în faza de pui, fără urme dominante de prădători, ideali pentru păzirea animalelor de casă, în timp ce alții s-au remarcat prin instinctele lor posesive. Selectarea diferitelor aspecte ale comportamentului lupilor de către oameni va da naștere, după multe generații, la apariția câinelui domestic. Odată cu domesticirea selectivă a lupului, a început și specializarea pe rase. Rămășițe de fosile din Epoca Bronzului (cu 6.500 de ani în urmă) fac posibilă identificarea a 5 grupe majore de câini timpurii, ale căror mutații genetice naturale și înmulțire selectivă au produs sutele de rase existente azi.

Un studiu realizat în 2004 a analizat ADN-ul a 414 câini, din 85 de rase diferite. Rezultatul a fost clasificarea raselor în patru mari grupe: de pază, de vânătoare, cio bönești și originali. Câinii originali sunt cei mai aproape de trăsăturile strămoșilor lor: lupii cenușii.

Câine din rasa Ogar

Așa se explică și de ce primele obiective ale creșterii au fost folosirea animalului fie la vânătoare, fie pentru protecție. Rasele vechi de câini, precum Mastiff, Ogarii, Pre-pelicarii și Câinii ciobănești reflectă acest lucru.

În această etapă, precum și în mileniile care au urmat, umanitatea nu a fost interesată de înfățișarea câinelui, ci doar de utilitatea acestuia. Pe măsură ce umanitatea a evoluat către timpurile moderne, popularitatea câinelui a început să crească în toată lumea.

Ca animale utilitare, câinii au ajuns să fie prețuși pe plan mondial, dar tipul de câine care îndeplinea sarcina de păzitor de turme într-o anumită zonă a globului arăta total diferit față de câinele care făcea același lucru în altă parte a lumii. Natura muncii pentru care era folosit câinele a dat naștere unui fel de tipar: câinii masivi, precum **Mastiff**, au fost

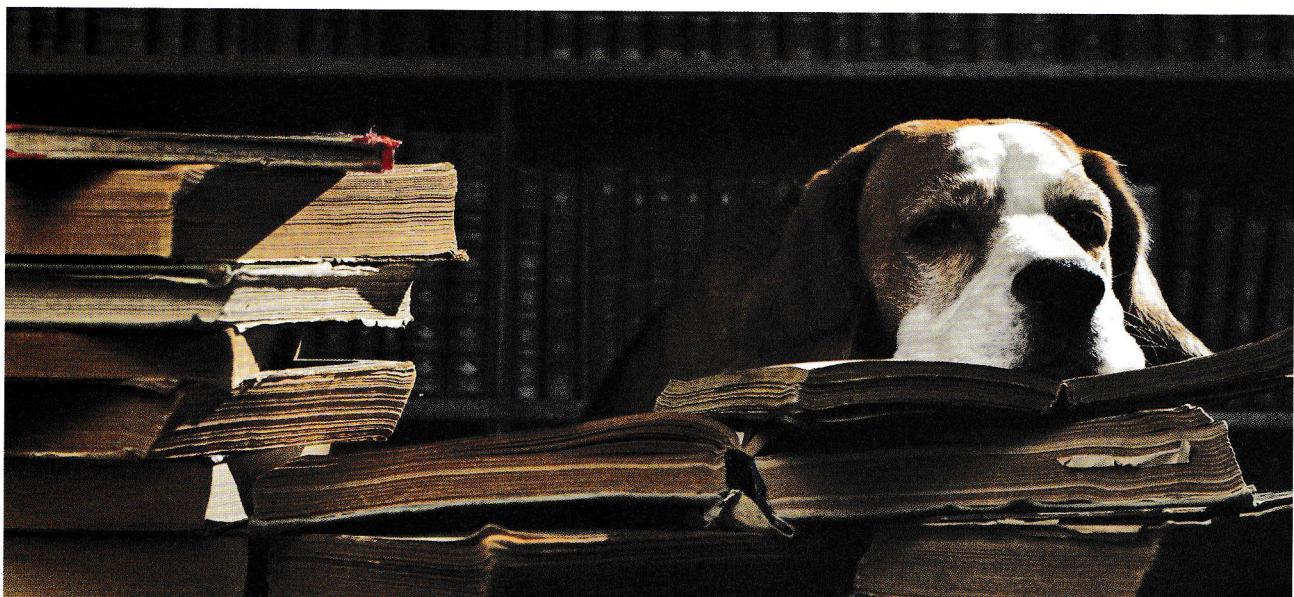
Câine din rasa Border Collie

folosiți pentru vânarea animalelor din păduri, în timp ce câinii mai ușori și mai supli, precum **Collie** și **Ogarii**, au fost utilizați la urmărirea, gruparea și sperierea animalelor pe câmpie.

Odată cu trecerea timpului, modul în care conviețuim cu câinele s-a schimbat total. Nu mai este posibil să-i permitem să

țină cont de toate imboldurile sale naturale. În schimb, el trebuie să se adapteze la un mod de viață riguros și modern.

Înfățișarea câinelui și comportamentul lui au evoluat în paralel. În secolul XXI ajungem să creștem câinii, în special, pentru că sunt mereu alături de noi, indiferent dacă suntem triste sau fericiți.

Beagle la bibliotecă

- Vechii egipteni au asemuit câinele zeului Anubis, care avea responsabilitatea de a însobi sufletele pentru a fi judecate. Anubis a fost descris ca o zeitate având cap de șacal sau de câine.
- Egiptenii iubeau mult câinii și sunt responsabili pentru dezvoltarea multor rase prin împerecherea câinilor cu alte animale, cum ar fi: șacalul, lupul, vulpea. Egiptenii plângneau atunci când pisicile și câinii mureau, această dragoste pentru câini fiind atestată și de prezența, în mormintele faraonilor, multor câini mumificați.

- Când Pompei, orașul roman distrus de vulcanul Vezuviu în 79 î.H., a fost scos la iveală, cercetările au găsit rămășițele unui câine zăcând peste un copil, părând că vrea să-l protejeze.
- Vechii romani se bazau pe câinii de pază datorită unei credințe care deriva, se pare, din legenda conform căreia câinele apără porțile iadului: erau atât de mulți câini în orașele romane, încât fiecare casă care avea câine de pază trebuia să aibă un semn care avertiza acest lucru.

● În timpul celor 400 de ani de domnie a dinastiei Han din China, care a încetat în secolul al III-lea î.H., câinii erau pictați pe multe piese de olărit. Erau efigii reprezentând înmormântarea câinilor preferați alături de stăpânii lor. O mare parte din domesticirea câinilor a avut loc în China. Câinii de agrement erau populari printre oamenii din China: micuțele animale erau folosite pentru a le asigura căldură (nu doar sufletească), fiind purtate în mânecele largi ale costumelor. Câinii negri aveau aceeași semnificație supranaturală ca și pisicile negre în Europa. Câinele Fu, motiv des întâlnit în folclorul chinez, religie sau mitologie, îi aducea noroc și fericire posesorului.

● Romanii foloseau câinii și în scop militar, pe unii ca și câini de atac, pe alții ca și mesageri. Ei echipau câinii din rasa Mastiff cu o armură ușoară și îi trimiteau în luptă împotriva dușmanului, purtând țepă și cazane cu sulf.

